

30.05.2016

Wzorzec FCI 360

LANCASHIRE HEELER

Pochodzenie: Anglia,

Patronat: FCI

Data publikacji obowiązującego wzorca: 04.04.2016.

Użytkowość: Pies do pasienia i do towarzysstwa

Klasyfikacja FCI : Grupa 1 - Owczarki i inne psy pasterskie z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła,

Sekcja 1 – Psy pasterskie

Bez prób pracy

Krótki rys historyczny: Pochodzenie lancashire heelera nie jest dokładnie wyjaśnione, ale sugeruje się, że walijskie corgi, pędzące stada bydła do rzeźni w rejonie Ormskirk, spotykały się tam z menchester terierami z łatwym do przewidzenia rezultatem. Z pewnością rasa ta od pokoleń występowała w tym rejonie. Heeler to pies inteligentny, kochający ludzi i chętny do sprawiania im przyjemności, łatwo się układa, zwłaszcza w rękach stanowczego, ale łagodnego właściciela. Przy niewielkich rozmiarach jest obdarzony ogromną energią.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Mały, krępej budowy, silny, czujny i pełen energii pies roboczy.

WAŻNE PROPORCJE:

Tułów o około 2,5 cm dłuższy niż wysokość w kłębie (mierzony od kłębu do nasady ogona).

TEMPERAMENT:

Pies do pasienia bydła, ale jak terier poluje na króliki i szczury.

Odważny, pogodny, oddany właścicielowi.

GŁOWA: Proporcjonalna do tułowia.

Mózgoczaszka: Linie profilu kufy i czaszki równoległe.

Czaszka: między uszami płaska i szeroka, zwęża się ku oczom, które są rozstawione szeroko.

Stop: Umiarkowany, znajduje się w połowie odległości między nosem a potylicą.

Trzewioczaszka:

Nos: Czarny lub brązowy w zależności od maści.

Kufa: Zwężająca się ku nosowi.

Wargi: Przylegające.

Uzębienie: Zgryz nożycowy. Szczęki mocne, komplet siekaczy styka się w regularnym, równym zgryzie nożycowym. Przodozgryz lub tyłozgryz niepożądane.

Oczy: Kształtu migdała, średniej wielkości, ciemne, tylko u psów czekoladowych mogą być jaśniejsze, stonowane z maścią.

Uszy: Podniesione lub stojące. Uszy ciężko wiszące są niepożądane.

SZYJA: Średniej długości, płynnie przechodzi w łopatki.

TUŁÓW:

Linia górna: równa i mocna, nigdy nie zapadnięta za kłębem lub opadająca w zadzie.

Lędźwie: krótkie

Klatka piersiowa: Długa, dobrze ozebrowana i związana, żebra dobrze wysklepione

OGON: Wysoko osadzony, pozostawiony w naturalnym stanie. Przy pobudzeniu lekko zawinięty nad grzbietem, ale nie zakręcony w kółko.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: Łopatki skośnie ułożone, łokcie przylegające do żeber.

Przedramię: o mocnym kośćcu

Śródrezcze: ustawione tak, że łapy są trochę zwrócone na zewnątrz, ale nie aż tak bardzo, aby mogło to wpływać na sprawność i wydajność ruchu.

Łapy: małe, zwarte, o mocnych opuszkach

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Dobrze umięśnione, oglądane z tyłu równoległe, tak w postawie jak w ruchu.

Staw kolanowy: wyraźny

Staw skokowy: dobrze zaznaczony

Śródstopie: nigdy nie iksowate ani beczkowate

Łapy: Małe, zwarte, o mocnych opuszkach.

Ruch: Żwawy, swobodny i naturalny.

SZATA:

Sierść: Delikatny podszerstek jest na całym ciele pokryty dającym ochronę przed złą pogodą, krótkim, gęstym, twardym i przylegającym włosem okrywowym, trochę dłuższym na szyi. Podszerstek nie powinien przeświecać przez okrywę, ani nie powodować, że dłuższa sierść na szyi jest nastroszona. Sierść długa lub nadmiernie pofalowana jest wysoce niepożądana.

Maść: Czarna lub czekoladowa podpalana, pigmentacja odpowiadająca maści. Wyraźne, intensywne podpalane znaczenia na policzkach, często też nad oczami, a także na pysku, klatce piersiowej, poniżej kolan, na wewnętrznych stronach tylnych kończyn i pod ogonem. Czarne lub czekoladowe znaczenia („odciski palca”) tuż nad przednimi łapami wysoce pożądane. Intensywność podpalania może zmniejszać się z wiekiem. Biel niepożądana, choć mała plamka na piersi jest dopuszczalna.

WYMIARY: Idealna wysokość w kłębie: pies 30 cm, suka 25 cm.

WADY: Każde odstępstwo od powyższego wzorca powinno być uznane za wadę i oceniane stosownie do stopnia nasilenia oraz wpływu na dobrostan psa i zdolność do wykonywania przez niego pracy, do której był przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Zachowanie agresywne lub nadmiernie bojaźliwe.
- Każdy pies wykazujący wyraźne wady budowy lub charakteru powinien być zdyskwalifikowany.

UWAGA: Samce mieć powinny dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.

Tylko fizycznie i klinicznie zdrowe psy o typowej dla rasy budowie powinny być używane do hodowli.